

עפ"ג 31259/02/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

עפ"ג 31259-02-21

המערער	פלוני
נגד	ע"י ב"כ עו"ד חנן ג'בסקי
המשיבה	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ארנון איתן) מיום 7.1.21 בתפ"ק
23299-10-19.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים, בעבירות של תקיפה סתם (בת זוג), תקיפה סתם, הפרת צו בית משפט, ואיומים. המערער נדון ל - 12 חודשי מאסר בפועל ושני מאסרים מותנים בני 6 ו - 3 חודשים. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.

2. ואלה המעשים:

בהתאם לכתב האישום הראשון, ביום 1.10.19 בשעה 00:30, בעת שאשת המערער, המתלוננת, שהתה בביתם עם בנם הקטין, היה המערער שרוי תחת השפעת אלכוהול. בעת ויכוח ביניהם, הפיל המערער את המתלוננת לרצפה, ריתק את גופה לרצפה באמצעות ברכו והחל לחנוק אותה בשתי ידיו. המתלוננת ניסתה לחמוק מאחיזתו של המערער אך הוא אמר לה "את לא הולכת לשום מקום". לאחר שהמתלוננת הצליחה לחמוק, עלתה לביתה של בעלת הדירה, המתגוררת בדירה שמעל דירתם, וביקשה ממנה להתלוות אליה לדירה כדי שתוכל לקחת את בנם הקטין שנותר בדירה. משהגיעו השתיים לדירה צעק המערער לעבר בעלת הדירה, תפס בכתפיה בשתי ידיו ואיים עליה כי אם המתלוננת תעביר תצלומים שלו למשטרה, הוא יחפור קבר ויקבור בו את בעלת הדירה בעודה בחיים.

על פי כתב האישום השני, שהוגש בעוד ההליך מתנהל בגין האישום הראשון, ביום 22.1.20, בשעה 01:06, הגיע המערער לדירת המתלוננת. המתלוננת פתחה את דלת דירתה והמערער נכנס לדירה. שכנה של המתלוננת שמע את המתרחש, וביקש מהמערער להתלוות עמו לדירתו. במהלך שיחה עם השכן, החל המערער לדבר אל שכנו בגסות, דחף אותו, הכה אותו בראשו במכות אגרופ וסטירות. באותו מועד היה המערער נתון בתנאי מעצר בית בבית הוריו בשכונת הר חומה בירושלים ומנוע מלצאת מביתו. בנוסף, נאסר על המערער בצו בית משפט להתקרב למתלוננת מרחק 500 מטרים או ליצור עמה קשר בדרך כלשהי.

3. במסגרת ההסכמות שבהסדר הטיעון, הוסכם כי המשיבה תגביל עצמה ל-18 חודשי מאסר וענישה נלווית וההגנה תהיה חופשית בטיעוניה.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר בפועל ולהשתת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. לעמדת המערער העונש שהוטל עליו הינו מחמיר יתר על המידה. נטען, כי יש להתחשב בתקופה בה היה המערער במעצר בית מלא ולאחר מכן בפיקוח אלקטרוני, ובנסיבותיו האישיות של המערער, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. כמו כן, יש להתחשב במצב החירום בגין מגפת הקורונה ולהימנע משליחת המערער למאסר בפועל, במסגרתו עולה הסיכון להידבקותו במחלה. בנוסף נטען כי בית משפט קמא החמיר עם המערער נוכח הפסקת ההליכים בבית הדין הקהילתי והתסקירים הרבים שבאו בעניינו של המערער. כן באה הפנייה להחלטות שנטען כי יש בהן לתמוך בענישה מקלה יותר, וההחלטות עליהן נסמך בית משפט קמא, אינן עומדת בהלימה לפסיקה הנוהגת. נטען עוד כי כיום, בני הזוג נמצאים בהליכי שלום בית (הוגש פרוטוקול דיון מבית הדין הרבני), ואשתו מבקשת לשקם את היחסים ביניהם. וכן, בית משפט קמא הזכיר כי המערער היה במעצר באזוק אלקטרוני במשך 7 חודשים והביא זאת בחשבון אך בסופו של דבר, המערער היה במעצר באזוק למעלה מתשעה חודשים, לאחר מכן במעצר בית ושלושה חודשים במעצר ממש. כלומר, תקופה ארוכה של תנאים מגבילים, שלא הובאה בחשבון.

ב"כ המשיבה השיב כי פסק הדין של בית משפט קמא נטוע עמוק במתחם הסבירות ואין כל עילה להתערב בו. בעניין עבירות אלימות במשפחה, יש לזכור כי הנאשם הגיע לבית האשה בעת היותו במעצר בית, שם הפנה איומים והפעיל אלימות כלפי שכנה. יש ליתן הגנה גם למי שמפגין אזרחות טובה, ואין מקום לתמריץ שלילי בנסיבות כאלה. וכן, מדובר במסר כלפי בית משפט קמא, לאחר שנתן למערער אפשרויות שונות, לרבות בבית משפט קהילתי. המערער, דחה את הידיים המושטות, תוך שלא הכיר בבעיותיו, והשליך אשמה על המתלוננת. על כן, אין מקום במצב דברים זה לומר לבית משפט קמא כי טעה בשיקוליו. בית משפט קמא הביא בחשבון התנאים המגבילים ומשקלם.

מכל אלה, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 2

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1986, הוא מתקשה בהתנהלות אחראית, משליך אחריות למצבו על המתלוננת, אינו מכיר בבעיותיו בתחום האלימות ושתיית אלכוהול והוערך כי רמת הסיכון לאלימות זוגית מצדו הנה גבוהה. המערער דבק בעמדה המתנגדת נחרצות לטיפול אינטנסיבי וממושך, שלהערכת שירות המבחן הכרחי לשם הפחתת הסיכון הנשקף ממנו. עוד פורט כי התנהל הליך בבימ"ש קהילתי שנכשל עקב חוסר שיתוף פעולה מצד המערער.

דין

6. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

7. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים והחרטה שהביע. במכלול השיקולים לקולה תובא גם תקופת מעצרו. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. מדובר בעבירות חמורות הראויות לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתן (רעפ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016)). על תופעת אלימות בתוך המשפחה והצורך במיגורה עמד בית המשפט בע"פ 2157/92 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (10.1.1993):

"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה היתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעקרו על ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו, והן מתוך מגמה של הרתעה. אכן, תגמול כנקמה אינו מידה בין מידות הענישה; אך כאשר מדובר בענישה על מעשה פשע חמור, כגון זה שלפנינו, יש שמצוי גם מצוי בדרכי הענישה ובמטרותיה, בין היתר, שיקול התגמול בתור הבעת סלידה ושאת נפש ממעשה העבירה, אשר מעוות את דמותה התרבותית הבסיסית של חברה אנושית..."

באירוע הראשון מדובר בתקיפה של המתלוננת שהתרחשה לעיני בנם הקטין, כשהמערער שרוי בגילופין ואינו מרפה מהמתלוננת. המערער הפיל את המתלוננת לרצפה, ריתק את גופה באופן ששם את ברכו עליה והחל לחנוק את צווארה באמצעות שתי ידיו. לאחר שהמתלוננת הצליחה לחמוק ממנו ושבה לבית בלוויית בעלת הבית, ממנה ביקשה עזרה, תקף המערער גם את בעלת הבית תוך שהוא מפנה איום חמור לפגיעה בה. באירוע השני, הפר המערער צו שיפוטי שנועד להגן על המתלוננת מפניו, הגיע לביתה בניגוד לתנאי השחרור שנקבעו לו ותקף את המתלונן עת ניסה לסייע לפייסו בביתו, בראשו, בפניו, באוזניו במכות אגרוף וסטירות. בנסיבות אלה, עונשו של המערער צריך להלום לא רק את חומרת המעשים, אלא גם לבטא את ההרתעה הנדרשת למניעת הישנות מעשים כאלה בעתיד. משקל אינטרס ההרתעה במקרה דנן מתחזק נוכח הרשעתו הקודמת של המערער בשנת 2019 בעבירת אלימות, בגינה הוטלה עליו

התחייבות עצמית, שלא הרתיעה אותו מלהפעיל אלימות פעם נוספת מספר חודשים לאחר מכן. כמו כן, לא היה בהליך הפלילי שהתנהל נגדו בכתב האישום הראשון כדי להרתיעו מלבצע את התקיפה נשוא כתב האישום השני, תוך הפרת הצווים כאמור. בנוסף, מתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, עמדתו קורבנית ומצמצמת, רמת הסיכון הנשקפת ממנו לביצוע מעשי אלימות נוספים הינה גבוהה, והוא מתנגד נחרצות ובאופן חוזר ונשנה לטיפול ושיקום שהומלץ ע"י שירות המבחן כדרך להפחית את הסיכון האמור. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 1/9/21 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' באב, תשפ"א, 18 יולי 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

**השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא**